

Ej atd.
Toho sem nečula,
co jsi mně pravila.

Ej atd.
A co si dělala,
žes toho nečula.

Ej atd.
Krav sem obracala.

Ej atd.
Mohlas krav tak nechat
a jenem počuvat.

Ej atd.
Dyž do škody zašly.

Ej atd.
Už sa tak nechajme,
na sebe neheleka jme.

Ej atd.
Pěkně ti děkuju,
za tvé helekání.

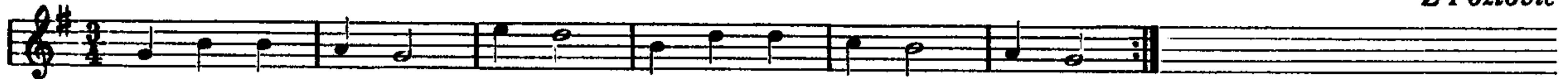
Ej atd.
Žes na mňa helekala
a sa nehněvala.

Ej atd.
Což bych sa hněvala,
nic mně's neudělala.

Ej, hoja, hoja,
tovaryško věrná moja,
ani já snad tobě,
nemáme nic proti sobě.
Ej, hoja, hoja.

1473.

Z Pozlovic

O - ko - lo Ja - ro - šo - va te - če vo - děn - ka tro - ja.

1. Okolo Jarošova
teče voděnka troja;
proč na mňa nehojakáš,
kamaradečko moja?

2. Okolo Jarošova
teče voděnka troja;

a já na ťa hojakám,
kamaradečko moja.

1. Okolo Jarošova
teče voděnka troja;
užis posnídala,
kamaradečko moja?

2. Okolo Jarošova
teče voděnka troja;
a už sem posnídala,
kamaradečko moja.

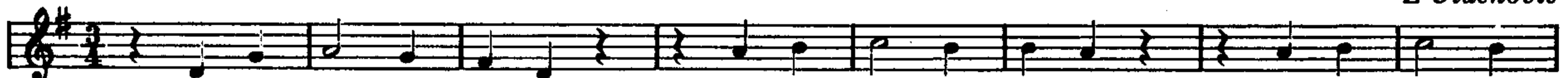
atd. sebe otazují a sobě odpovídají. Neslyší-li hned děva druhá hlasu děvy první, tedy tato silněji hojaká:

1. A proč sa na mňa hněváš,
proč sa na mňa duješ?
Já na ťa hojakám,
ty mně neděkuješ.

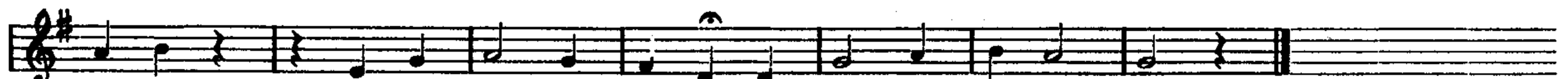
2. Já tobě děkuju,
ale pomalúčky,
aby mia neučuly
moje kamaradečky.

1474.

Z Ulachovic

Krá - vy, mo - je krá - vy, na - že - rte sa trá - vy, šak sem vám na -

ža - la v tom ze - le - ném há - ji, v tom ze - le - ném há - ji.

Krávy, moje krávy, nažerte sa trávy,
šak sem vám nažala [: v tom zeleném háji. :]

Pas sa mně, teličko, bez jednoho rožka,
nedali maměnka na pole tvarůžka.

Nedali, nedali, ani ho neměli,
šak oni ho dajú, až ho nadělajú.

Nedali tvarůžka, ale dali máslo,
aby sa telička zavracaja páslo.

1475.

Pa - su krá - vy, pa - su, a - le ne - vím kde jsú. Krá - vy ho - re há - jem a já se šu - ha - jem.